

دانشگاه صنعتی اصفهان
دانشکده علوم ریاضی

قضیه مقدار میانگین چندجهتی
در فضاهای باناخ

پایان نامه کارشناسی ارشد ریاضی
نقیسه صالحی نجف آبادی

۱۳۸۲ / ۷ / ۲۰

مرکز اطلاعات مدارک علمی ایران
تهران - خیابان ولیعصر

استاد راهنما:
دکتر قدسیه وکیلی

۱۳۸۱

۱۹۲ ۴۸

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده علوم ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ریاضی خانم نفیسه صالحی

تحت عنوان

قضیه مقدار میانگین چند جهتی در فضاهاى باناخ

در تاریخ ۸۱/۹/۱۷ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهائی قرار گرفت.

۱- استاد راهنمای پایان نامه

دکتر قدسیه وکیلی

۲- استاد مشاور پایان نامه

دکتر فرید بهرامی

۳- استاد داور ۱

دکتر جعفر زعفرانی

۴- استاد داور ۲

دکتر رسول نصر اصفهانی

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

دکتر بیژن طائری

قدردانی

در این جا لازم است از کلیه ی افرادی که مرا در انجام این پروژه کمک نموده اند، خصوصاً استاد گرامی خانم دکتر قدسیه و کیلی که در تمام مراحل انجام این پروژه با مساعدت ها و راهنمایی های بی دریغ خود مرا یاری کردند، تشکر کنم.

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتکارات و نوآوریهای ناشی از تحقیق موضوع
این پایان نامه (رساله) متعلق به دانشگاه صنعتی
اصفهان است.

تقديم به

پدر و مادر عزیز

و

همسر فداکارم

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	چکیده
	فصل اول: مقدمه
۲	۱-۱ زیر مشتق های فرعی
۷	۲-۱ قضیه مقدار میانگین چند جهتی در فضاهای باناخ
	فصل دوم
۹	۲ پیشنهادها
	فصل سوم: قضایای مربوط به زیر مشتق فرشه
۲۳	۱-۳ تابع فاصله
۳۰	۲-۳ قضایای مقدماتی مربوط به زیر مشتق فرشه
۳۴	۳-۳ قاعده زنجیرهای زیر مشتق فرشه
۳۸	۴-۳ قضیه اساسی در مورد زیر مشتق فرشه
	فصل چهارم: نتیجه اصلی
۴۷	۱-۴ نتیجه اصلی
۶۱	۲-۴ گرادیان تعمیم یافته
	فصل پنجم
۶۸	۵ چند کاربرد از نتیجه اصلی
۷۸	مراجع

چکیده:

اخيراً F.H.Clark و Y-Ledyaev یک قضیه مقدار میانگین را برای توابع نیم پیوسته پایینی بر فضاهای هیلبرت بدست آورده‌اند. نتیجه‌ای از این قضیه که کار اصلی این رساله است [۱]، به کاربردهای مفیدی منتهی می‌شود. در فصل چهارم این رساله این نتیجه را به گونه‌ای برای توابع موضوعاً لیپ شیتز در فضاهای باناخی که تابع لبه دار^۱ پیوسته لیپ شیتزی از رده^۱ C^1 روی آنها موجود باشد، یعنی توابعی که در شرط C^1 لیپ شیتزی پیوسته لبه دار صدق می‌کنند، گسترش می‌دهیم.

^۱ bump function

فصل اول

مقدمه

این فصل شامل دو بخش است در بخش اول این فصل مقدمه ای از آنالیز نا هموار رادر مورد زیر مشتق‌های فرعی که یکی از مباحث اصلی این رساله است و در ادامه بحث از این مفهوم بسیار استفاده خواهیم کرد، را بیان می‌کنیم و در بخش دوم این فصل مقدمه این رساله یعنی مقدمه ای در مورد قضیه مقدار میانگین چند جهتی در فضاها ی باناخ را بیان می‌کنیم.

۱-۱ زیر مشتق های فرعی

کشف کامل مفهوم حساب دیفرانسیل توسط فرما^۱ (۱۶۵۵-۱۶۰۱) صورت گرفته است، کسی که یکی از مهمترین نوآوران در تاریخ ریاضیات بوده است. در واقع قانون مشخص کردن نقاط اکسترمم یکی از کارهای اوست که بدون اثبات در یک ادعای کوتاهی در سال ۱۶۳۷ عنوان کرده است. اهمیت کشفیات او در نظریه اعداد، خدماتی که این شخص استثنایی، فروتن و برجسته برای ریاضیات انجام داده است را تحت الشعاع قرار داده است. علاوه بر این او اولین کسی بود که "اصل حداقل زمان"^۲ را در اپتیک بدست آورد. او همچنین اصول تغییرات حاکم بر قوانین بسیار زیادی از علوم فیزیک و مکانیک را نیز بدست آورده است. فرما به طور مستقل از دکارت^۳ خیلی از مطالب هندسه تحلیلی و به طور مستقل از پاسکال^۴ خیلی از مطالب نظریه احتمالات را بدست آورده است. کارهای بزرگ او در نظریه اعداد بر روی بقیه کارهایش سایه افکنده است، به عنوان مثال قضیه آخر فرما که برای مدت طولانی به عنوان یک نظریه بی همتا باقی مانده بود و کسی نتوانسته بود اثباتی برای آن ارائه دهد، اگر چه فرما اثبات ساده‌ای برای آن ادعا کرده بود. نوشته‌ها و مقالات او به فرانسه و لاتین و ایتالیایی و اسپانیایی جزئی از دانش یونانی اوست. نکته قابل توجه اینجاست که او فرصت کافی برای این کارها را علاوه بر وظایفش به عنوان مشاور پارلمان مجلس تولوس^۵ می یافت.

فرما هرگز مفهوم مشتق رانمی دانست این مفهوم بعدها توسط نیوتن^۶ در سال ۱۶۷۱ و توسط لایپ نیتز^۷ در سال ۱۶۸۴ در حساب دیفرانسیل تحت عنوان روشهای مقدماتی برای ماکزیمم و مینیمم تعریف شد. نیوتن به وضوح می دانست که از روش مماس ساختن که توسط فرما در نیم قرن قبل ارائه شده بود استفاده کرده است.

بعلاوه فرما کسی بود که در یافت، مشتق یک چند جمله ای صفر می شود، وقتی که نقطه اکسترمم رخ دهد. (این قاعده فرما بعنوان استراتژی اساسی بهینه سازی^۸ است و از این قاعده برای محاسبه تغییرات در کنترل بهینه^۹ استفاده می شود).

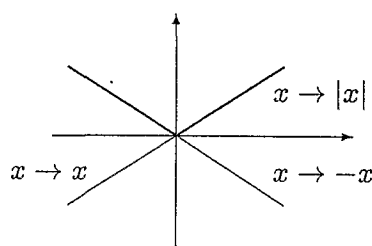
شبهت بین روش فرما (محدود به توابع جبری) و روش لایپ نیتز فوق العاده است، زیرا همانطور که

Pierre de Fermat^۱
 principle of least time^۲
 Descartes^۳
 Pascal^۴
 Toulouse^۵
 Newton^۶
 Leibniz^۷
 optimality^۸
 optimal control^۹

می دانید، این قاعده برای پیدا کردن اکستریمهای تابعی مانند f است که از میان جوابهای معادله $f'(x) = 0$ بدست می آید.

این قاعده در نظریه بهینه سازی، نظریه محاسبه تغییرات و (حالا) نظریه کنترل بهینه در طی سه قرن تعمیم داده شده است. توسعه این کاربردها توسط ریاضیدانان زیادی با کارهای مهم اوپلر^{۱۰} (قرن هجدهم) لاگرانژ^{۱۱} و ژاکوبی^{۱۲} (قرن نوزدهم) و پوانکاره^{۱۳} و هیلبرت^{۱۴} (در اوایل قرن اخیر) انجام شد. نتایج جدیدی را که ما می خواهیم بیان کنیم پیچیده نیست چون یک پروسه علمی می تواند خیلی مفیدولی ساده باشد.

مفهوم تابع چند متغیره مشتق پذیر توسط ژاکوبی و مفهوم مشتق پذیری توابع روی فضاهاى نر مدار توسط فرشه^{۱۵} و گاتکس^{۱۶} عنوان شد. قانون فرما و لایپ نیتز این نکته، که اگر f در نقطه ای مینیمم داشته باشد گرادیان f در آن نقطه صفر است، را تأیید می کند. دلایل زیادی وجود دارد که ما نباید در اینجا توقف کنیم. یکی از دلایل این است که ما ممکن است بخواهیم توابعی را کمینه کنیم که مشتق پذیر نیستند. در نظریه بهینه سازی، نظریه بازی و غیره با چنین توابعی برخورد می کنیم. چون نقاط بیشینه و کمینه ممکن است در نقاطی از تابع رخ دهد که مشتق در آن نقاط موجود نیست، بعنوان مثال تابع $x \rightarrow |x|$ در نقطه $x = 0$ را ذکر می کنیم، این تابع در نقطه $x = 0$ مشتق پذیر نیست ولی می توان در این نقطه یک پوش بالایی از مشتق را بوسیله توابع مشتق پذیر $x \rightarrow ax$ ، $a \in [-1, 1]$ بدست آورد.

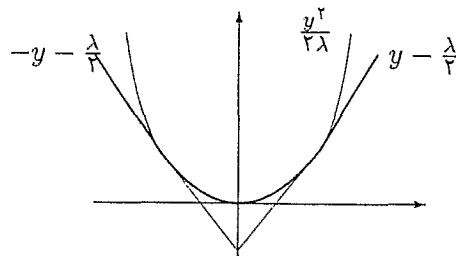

مأمکن است در مورد توابعی که در یک نقطه منحصر به فرد مشتق پذیر نیستند نگران باشیم همانطوری که دیگران قبل از ما نگران این مسأله بودند. این نگرانی بیشتر می شود وقتی که بینیم توابع محدب نیم پیوسته پایینی ممکن است بوسیله توابع مشتق پذیر تخمین زده شوند. برای مثال تابع $x \rightarrow |x|$

Euler^{۱۰}
Lagrange^{۱۱}
Jacobi^{۱۲}
Poincare^{۱۳}
Hilbert^{۱۴}
Frechet^{۱۵}
Gateaux^{۱۶}

ممکن است بوسیله توابع f_λ که به صورت زیر تعریف می شوند، تخمین زده شود.

$$f_\lambda(y) = \begin{cases} -y - \frac{\lambda}{\sqrt{\lambda}} & y \leq -\lambda \\ \frac{y^2}{\sqrt{\lambda}} & |y| \leq \lambda \\ y - \frac{\lambda}{\sqrt{\lambda}} & y \geq \lambda \end{cases}$$

نکته جالب توجه اینجاست که تابع $x \rightarrow |x|$ دارای مقدار مینیمم در نقطه صفر است، در حالیکه تابع $|x| \rightarrow x$ در این نقطه مشتق پذیر نیست بنابراین قانون فرما در این مورد پاسخگو نیست. چه کاری می توان انجام داد؟ برای رفع این مشکل به قانون فرما رجوع می کنیم و مفهوم گرادیان را با تغییراتی به طور مناسب تعمیم می دهیم. برای دریافت بهترین مطلب تابع $|x| \rightarrow x$ را در نقطه $x = 0$ بررسی می کنیم. برای تابع $|x| \rightarrow x$ پوش بالایی توابع $ax \rightarrow x$ موجود است که مشتقاتشان در نقطه صفر برابر a است که $a \in [-1, 1]$ تغییر می کند، برای اینکه نخواهیم مجموعه $[-1, 1]$ را در نظر بگیریم باید ببینیم که کدامیک از این مشتق ها را بعنوان نماینده اختیار کنیم؟ برای پیدا کردن راه حل طبیعی این مسأله چند مقداری باید کمی مکت کنیم و جرئت انجام تغییراتی را داشته باشیم. در واقع فرمول فرما به گونه ای در اینجا معتبر باقی می ماند چون

$$0 \in [-1, 1].$$

چون دیده شده است که هر تابع نیم پیوسته پایینی محدب پوش بالایی توابع پیوسته آفین $\langle p, x \rangle - f^*(x)$ است، که آنرا کاهش می دهد پس ما مجموعه تمام گرادیانهای p از آن توابع آفین را که از نقطه $(x_0, f(x_0))$ می گذرند را در نظر می گیریم، به عبارت دیگر مجموعه تمام p هایی که:

$$\langle p, x_0 \rangle - f^*(p) = f(x_0),$$

را در نظر می گیریم.

در بافت این نظریه ما این مجموعه را محدب، بسته و احتمالاً تهی اختیار می کنیم و آنرا زیر مشتق f در

نقطه x_0 می نامیم و با نماد $\partial f(x_0)$ نمایش می دهیم.

اگر فقط یک تابع آفین (مماس) موجود باشد آنگاه $\partial f(x_0)$ بصورت گرادیان معمولی تابع f در نقطه x_0 می شود یعنی: $\partial f(x_0) = \{\nabla f(x_0)\}$.

می توان ثابت کرد که قانون فرما در این مورد نیز درست است: \bar{x} کمترین مقدار تابع نابدیهی محدب و نیم پیوسته f است اگر و تنها اگر $0 \in \partial f(\bar{x})$.

برای بهره برداری از این مطلب، باید حساب زیر مشتق را به طور مشابه به حساب دیفرانسیل معمولی گسترش دهیم. برای مثال ما شرایطی را بیان خواهیم کرد که تحت آن فرمولهای زیر درست باشند.

$$\begin{aligned}\partial_{(f+g)}(x_0) &= \partial f(x_0) + \partial g(x_0) \\ \partial_{(f \circ A)}(x_0) &= A^* \partial f(Ax_0) \\ \partial_{(\sup_{i=1 \dots n} f_i)}(x_0) &= \overline{\text{co}}\left(\bigcup_{i \in I(x_0)} \partial f_i(x_0)\right).\end{aligned}$$

که در آن $I(x_0) := \{i = 1, \dots, n \mid f_i(x_0) = \sup_{i=1, \dots, n} f_i(x_0)\}$ و $\overline{\text{co}}$ پوش محدب بسته را نشان می دهد. یک کلاس مهم از توابع غیر مشتق پذیر شامل تحدید توابع محدب $f_K = f + \psi_K$ به زیر مجموعه محدب و بسته K است وقتی که درون K ناتهی باشد، در اینجا از مشتق و گرادیان نمی توان صحبت کرد، ولی از فرمول زیر می توانیم استفاده کنیم،

$$\partial_{f_K}(x) = \partial f(x) + \partial \psi_K(x).$$

در اینحالت اگر f مشتق پذیر باشد داریم،

$$\partial_{f_K}(x) = \nabla f(x) + \partial \psi_K(x).$$

با کمی محاسبه می توان نشان داد که زیر مشتق $\partial \psi_K$ از تابع مشخصه مجموعه K ، مخروط محدب بسته زیر است

$$\partial \psi_K(x) = \{p \in X^* \mid \forall y \in K, \langle p, y - x \rangle \leq 0\}.$$

اعضای $p \in X^*$ از این مجموعه نقش نرمالهای K در نقطه x را بازی می کنند. به همین دلیل $\partial \psi_K(x)$ را مخروط متعامد K در نقطه x می نامیم و این مخروط را با نماد $N_K(x)$ نمایش می دهیم. چون مفهوم عمود بودن برای زیر فضاهای برداری بوسیله قطبی بودن مخروط ها نمایش داده می شود، بنابراین طبیعی به نظر می رسد که مخروط با قطب منفی $T_K(x) := N_K(x)^-$ از مخروط نرمال K در نقطه x را بعنوان مخروط مماسی K در نقطه x در نظر بگیریم. این مطلب را در فرمول زیر بهتر می توان دید،

$$T_K(x) = \text{closure}\left(\bigcup_{h>0} \frac{1}{h}(K - x)\right).$$

در حقیقت این فرمول نشان می دهد که بردار u بر K در نقطه x مماس است اگر u برابرحد بردارهای $v \in X$ باشد بطوریکه

$$x + tv \in K \quad \forall t \in [0, h].$$

چنین بردارهایی مشتق های (راست) منحنی های $t \rightarrow x + tv$ در نقطه $x \in K$ هستند.

۱-۲ قضیه مقدار میانگین چند جهتی در فضاهای باناخ

نامساوی مقدار میانگین چند جهتی که در [۲] شرح داده شده، تعمیمی از قضیه مقدار میانگین به این مفهوم است که تخمینی از تفاضل $f(y) - f(x)$ را ارائه می دهد، با این تفاوت که در اینجا لازم نیست y نقطه انتهایی یک بازه ثابت باشد، بلکه y می تواند در مجموعه ای مانند Y تغییر کند.

برای مثال، اگر f یک تابع هموار بر \mathbb{R}^n و Y یک زیر مجموعه فشرد \mathbb{R}^n باشد، این قضیه وجود نقطه z را در بازه $[x, Y]$ یعنی پوش محدب^{۱۷} تولید شده بوسیله $Y \cup \{x\}$ اثبات می کند بطوریکه،

$$\min_Y f - f(x) \leq \langle f'(z), y - x \rangle \quad \forall y \in Y.$$

نتیجه این قضیه در [۲] برای توابع نیم پیوسته پایینی که بر یک فضای هیلبرت تعریف می شوند گسترش داده شده است.

صورت دیگری از این قضیه در [۳] برای توابع موضعاً لیب شیتز تعریف شده بر نوعی از فضاهای باناخ، در مورد دو مجموعه ثابت شده است یعنی، به جای نقطه x از یک مجموعه بسته، محدب و کراندار استفاده شده است، با این تفاوت که زیر گرادیان بکار رفته در این قضیه، تعمیمی از گرادیان $\partial_C f$ است.

در فصل دوم این رساله بعضی از تعاریف مورد نیاز را که در فصل های آینده از آنها استفاده خواهیم کرد، بیان می کنیم.

در فصل سوم، در بخش اول در مورد تابع فاصله، زیر مشتق فرشه و مینیمم قوی صحبت می کنیم. در بخش دوم این فصل بعضی از قضایای مقدماتی مورد نیاز در فصل های بعد را در مورد زیر مشتق فرشه بیان کرده و بعضی از آنها را اثبات می کنیم. در بخش سوم این فصل قاعده زنجیره ای زیر مشتق فرشه را بیان و اثبات می کنیم. در بخش چهارم این فصل یک قضیه مهم در مورد زیر مشتق فرشه و نتیجه جالبی از آن را بیان و اثبات می کنیم.

^{۱۷}convex hull

در فصل چهارم، در بخش اول، قضیه اصلی این مقاله یعنی، تعمیمی از نتیجه نامساوی مقدار میانگین چند جهتی را که در [۲] برای توابع نیم پیوسته پایینی که بر یک فضای هیلبرت تعریف می‌شوند، بیان شده است، را برای توابع موضعالیپ شیتز در زمینه فضای باناخی که تابع لبه دار پیوسته لیپ شیتزی از رده C^1 روی آن موجود باشد، بیان و اثبات می‌کنیم. در بخش دوم این فصل در مورد گرادیان تعمیم یافته (∂Cf) و برخی از خواص آن بحث می‌کنیم و بعضی از قضایای مهم در مورد آن را بیان و اثبات می‌کنیم.

در فصل پنجم، سه کاربرد از قضیه اصلی این مقاله که در فصل چهارم شرح داده شده، را بیان می‌کنیم. اولین کاربرد در قضیه ۵-۲ بیان و اثبات شده است. دومین کاربرد این قضیه در قضیه ۵-۹ این فصل و سومین کاربرد در قضیه ۵-۱۱ این فصل بیان و اثبات شده اند. در این فصل ابتدا در مورد مشتق دینی ضعیف وزیر گرادیان دنی ضعیف بحث می‌کنیم و سپس یکی از نتایج مهم [۴] را برای توابع موضعالیپ شیتز در زمینه فضای باناخی که تابع لبه دار لیپ شیتزی از رده C^1 روی آن موجود باشد، گسترش می‌دهیم. در انتهای این فصل در مورد یکنوایی ضعیف وقوی بحث می‌کنیم.

فصل دوم پیشنیازها

در این فصل مفاهیم اصلی، از جمله تعاریف و قضایای پیشنیاز فصول بعدی گنجانده شده است. ابتدا مفاهیم پوش محدب، مشتق فرشه، تابع لیب شیتز، مخروطونیم پیوسته پایینی را تعریف می کنیم. سپس در مورد خاصیت یکنوایی قوی و یکنوایی ضعیف بحث می کنیم. در ادامه توپولوژی ضعیف و ضعیف - * و همگرایی ضعیف و ضعیف - * را مورد بحث قرار داده، برخی از قضایای مهم در مورد آنها را بیان می کنیم. سپس در مورد فضاهای باناخ انعکاسی و خواص آنها مطالبی را ذکر می کنیم. در آخر نکته مهم این فصل یعنی قضیه مقدار میانگین و نتیجه آن را برای فضاهای هیلبرت بیان می کنیم و سپس برخی از کاربردهای آن را برای فضاهای هیلبرت ذکر می کنیم.